

5 δασυτέρα δὲ, καὶ λοφιὰν ἔχει δι' ὅλης τῆς ῥάχεως. Περὶ δὲ
 τῶν αἰδοίων ὁ λέγεται, ὡς ἔχει ἄρρενος καὶ θηλείας, ψευδός
 ἐστίν. Ἄλλ' ἔχει τὸ μὲν τοῦ ἄρρενος ὅμοιον τῷ τῶν λύκων
 καὶ τῶν κυνῶν, τὸ δὲ δοκοῦν θηλείας εἶναι ὑποκάτω μὲν
 10 ἔχει τῆς κέρκου, παραπλήσιον δ' ἐστὶ τῷ σχήματι τῷ τοῦ
 θήλεος, οὐκ ἔχει μέντοι οὐδένα πόρον· ὑποκάτω δ' ἐστὶν
 αὐτοῦ ὁ τῆς περιττώσεως πόρος. Ἡ δὲ θήλεια ὕαινα ἔχει μὲν
 καὶ τὸ ὅμοιον τῷ τῆς θηλείας λεγομένῳ αἰδοίῳ, ἔχει δ'
 ὡσπερ ὁ ἄρρην αὐτὸ ὑποκάτω τῆς κέρκου, πόρον δ' οὐδένα
 15 ἔχει· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ τῆς περιττώσεως ἐστὶ πόρος, ὑποκάτω
 δὲ τούτου τὸ ἀληθινὸν αἰδοῖον. Ἐχει δ' ἡ ὕαινα ἡ θήλεια
 καὶ ὑστέραν, ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τὰ θήλεια, ὅσα ἐστὶ
 τοιαῦτα. Σπάνιον δ' ἐστὶ λαβεῖν θήλειαν ὕαιναν· ἐν ἔνδεκα
 γοῦν κυνηγός τις μίαν ἔφη λαβεῖν.

15 XXXIII. 3. Οἱ δὲ δασύποδες ὀχεύονται μὲν συνιόντες
 ὀπισθεν, ὡσπερ εἴρηται πρότερον (ἐστὶ γὰρ ὀπισθουρητικόν),
 ὀχεύονται δὲ καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν, καὶ ἐπικυΐσκονται
 ὅταν κύωσι, καὶ τίκτουσι κατὰ μῆνα. Τίκτουσι δ' οὐκ
 ἀθρόα, ἀλλὰ διαλείπουσιν ἡμέρας ὅσας ἂν τύχωσιν. Ἴσχει δ'
 20 ἡ θήλεια γάλα πρότερον ἢ τεκεῖν, καὶ τεκοῦσα εὐθὺς ὀχεύε-
 ται, καὶ συλλαμβάνει ἔτι θηλαζομένη· τὸ δὲ γάλα παχύτητι
 ὅμοιον ἐστὶ τῷ ὑείῳ. Τίκτει δὲ τυφλά, ὡσπερ τὰ πολλὰ τῶν
 πολυσχιδῶν.

ΚΕΦ. ΚΘ.

XXXIV. Ἡ δ' ἀλώπηξ ὀχεύει μὲν ἀναβαίνουσα, τίκτει
 32 δ' ὡσπερ ἡ ἄρκτος, καὶ ἔτι μαῖλλον ἀδιάθρωτον. Ὅταν δὲ